

УДК 316+614(470)

Бондаренко А.О. ¹

Бондаревич І.М. ²

¹ студ. гр. Е-419а НУ «Запорізька політехніка»

² канд. філос. наук., доц. НУ «Запорізька політехніка»

ПРОБЛЕМА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ПРИРОДИ І ЛЮДИНИ

Людина сприймає природу якнайменше в двох сенсах – широкому і вузькому. Природа в широкому сенсі – це базова форма буття, весь існуючий до людини різноманітний світ, який співіснує з нами і зараз. У вузькому значенні природа – це природне середовище проживання людей, та частина матерії, яка

вивчена, сприймається, усвідомлюється і використовується людським суспільством для своєї життєдіяльності.

Природа існує вічно і незалежно від свідомості (тобто вона існувала і до появи людини), вона нескінченна, і отже поза природою нічого не існує. Також слід додати ще, що Природа змінюється завдяки природним причинам і законам, притаманним їй самій і тому вона не керується ніякими надприродними силами.

Людина – це розумна істота, що має волю до самовдосконалення, має духовність, совість, естетичні почуття і віру в надприродне. У якийсь момент на Планеті з'явилися люди. Спочатку люди шанували природу і жили в гармонії з нею, але з розвитком людської думки і розуму ці відносини почали змінюватися. Людина почала активно підкорювати природу, що обернулось її знищенням.

Так чи інакше, але Природа це те, що було у людства завжди, на всьому шляху його розвитку. Марк Аврелій Антоній у своїй роботі «Наодинці з собою» писав про те, що завжди слід пам'ятати якою є природа Цілого, яка моя природа, як ставиться одна до іншої, і якою частиною якого Цілого є природа мене самого. А також про те, що ніхто не може перешкодити завжди діяти і говорити відповідно до природи, частиною якої ти є. Це можна розглядати як правило відносин між людиною і Природою, а також природою людини до самої себе. Природа людини розуміється як незаподіяння кому-небудь зла і не обмановання свого розуму. Тобто природа людини і Природа в цьому випадку можуть розглядатися як єдине, так як відношення до однієї прямо може позначатися і на іншій.

Теперішні люди забули, що вони повинні жити в гармонії з Природою і ніяк інакше. Людина повинна жити в гармонії із Природою тому, що вона її годує, тому що вона її Мати. Зі своєю внутрішньою природою людина теж повинна існувати в гармонії. Якщо вона живе не так, то звідси можуть брати свій початок всілякі злі речі, вкорінюючись в людині і відокремлюючи її від Природи, Цілого.